

Doc. MUDr. Jiří Bittner, CSc., se dožívá 85 let

ČESKÁ
STOMATOLOGIE
ročník 115,
2015, 2,
s. 27

Nebývá obvyklé psát zdravici jubilantovi, který nemá „kulaté“ životní výročí. Jde-li však o jedince, který se svým povoláním spojil celý svůj profesní život a stihl za tu dobu vychovat několik generací svých následovníků, mnohdy bez ohledu na osobní pohodlí a jakýkoli prospěch, tedy skutečnosti v dnešní době jen těžko pochopitelné, je takové *laudatio* zcela namístě.

V případě doc. MUDr. Jiřího Bittnera, CSc., a jeho téměř šedesát let trvající odborné kariéry, během níž prošel téměř všemi pozicemi, jichž může stomatolog v naší zemi dosáhnout, tomu tak je. Rodák z Bystrého na Vysočině, pražský patriot, středoškolák a vysokoškolák z Dejvic, posléze mladý a čerstvý stomatolog „vyhnaný“ v padesátých letech z centra odborného a kulturního dění na umístěnku na český venkov, byť poněkud paradoxně zpět do východních Čech, do Podkrkonoší, aby po několika letech přešel ze Dvora Králové nad Labem na pobídku L. Sazamy do Hradce Králové na tamní, postupně se konstituující a odborně teprve etablující se stomatologickou kliniku, na níž se od roku 1959 profesně zabydlel natrvalo a natolik, že se stal postupně jejím asistentem, odborným asistentem, docentem a prvním polistopadovým přednostou. Vždy člověk s velikým zájmem o dění v oboru doma i v zahraničí, s velkou odbornou autoritou, jakož i s mnoha dalšími ušlechtilými zájmy, záviděníhodnými morálními vlastnostmi, gentlemanským vystupováním, laskavým a přátelským jednáním.

Není potřebné psát o jubilatových všestranných odborných aktivitách pro vlastní pracoviště, lékařskou fakultu a univerzitu, odborné společnosti, redakční rady, pro výuku zubních techniků, zubních lékařů, doškolovací postgraduální instituce, neboť J. Bittner jich během svého aktivního působení na poli české stomatologické protetiky, jež se stala jeho doménou, stihl velice mnoho. Hlásí se a vždy se k němu bude proto trvale hlásit řada českých a slovenských zubních lékařů, aniž by jej osobně kdy poznali, neboť svoje vysokoškolská studia strávili s jeho učebnicemi, jež nejen napsal, ale bez výjimky i ilustroval, a tak vstoupil natrvalo do jejich životů. Stal se skutečnou osobností české stomatologie.

Pocty, jichž se jubilantovi dostalo ve spojitosti s jeho odbornými, pedagogickými a dalšími aktivitami, přicházely zaslouženě, mnohdy však velice opožděně; některé jeho blízké spolupracovníky, na něž dnes již jen vzpomíná, však nezastihly vůbec. Jiří Bittner vždy předával svoje odborné znalosti a dovednosti svým žákům a spolupracovníkům zcela ne-



zištně, trpělivě, s porozuměním pro jejich nesnadné začátky. Stejně tak se vždy choval a chová v osobním životě ke své rodině, přátelům, spolupracovníkům, sousedům a známým, pro něž je velkou autoritou, a díky svým znalostem, doporučením a názorům i arbitrem při jejich mnohých rozhodováních. Žije i dnes svojí milovanou kulturou, zejména moderním výtvarným uměním a hudbou, ale i veřejným děním v Hradci Králové, neboť tyto aktivity mu pomáhají překonávat určitou nepřízeň osudu v podobě zdravotních potíží, o nichž se však vyjadřuje – jak jinak – vždy jen velice decentně a s nadhledem. Přejme mu proto i do dalších let hodně zdraví, pohody, klidu, radosti z velké rodiny, letních týdnů strávených v rodných končinách na Vysočině, občasných posezení s přáteli při sklence dobrého vína, ale i dobře zvládnutých státních závěrečných zkoušek studentů královéhradecké lékařské fakulty, stejně jako mnoho dalších nových příjemných kulturních zážitků.

Radovan Slezák a všichni spolupracovníci

Hradec Králové

Redakce obou časopisů se velmi ráda připojuje ke gratulaci hradeckých kolegů a přeje jubilantovi do dalších let stále zdraví, aby i nadále mohl užívat hodně šťastných chvil s rodinou, přáteli a všechno krásné, co život přináší. Také nezapomíná na jeho práci pro časopis Praktické zubní lékařství ve funkci vedoucího redaktora.

Pulchra res est homo, si homo est.